

A Szovjetunió Kommunista Pártja Központi Bizottságának üdvözlése a szovjet írók II. Országos Kongresszusának

Moszkva (TASZSZ). A Szovjetunió Kommunista Pártja Központi Bizottsága a szovjet írók II. kongresszusának és azon keresztül a hatalmas szovjet irodalom valamennyi képviselőjének üdvözlését küldte. A Szovjetunió Kommunista Pártja üdvözlésében méltatja az I. írókongresszus óta elért jelentős sikereket és azt a rohamos fejlődést, amelynek eredményeként létrejött a Szovjetunióban a kiemelkedő jelentőségű soknemzetiségű szépirodalom. Az üdvözlés nagyra értékeli a szovjet irodalom eszmei harcát, amelyet az „irodalom függetlenségét” továbbá a „művészet a művészetért” hazug és képmutató burzsoá jelszóval szemben vívott és amellyel szemben a dolgozók érdekeinek a nép érdekeinek szolgálatát tűzte ki céljaul.

Az üdvözlés ezután méltatja a II. írókongresszus jelentőségét, amely hivatott kijelölni a szovjet irodalom újabb magaslatok felé tartó további haladásának útját.

„A szovjet nép előtt nagyszerű feladatok állanak — áll az üdvözlésben. — „A szépirodalom, mint a művészet minden egyéb fajtája, is lelkesíteni hivatott a szovjet embereket alkotó munkára, útjukon jelentkező nehézségek és fogyatékoságok leküzdésére, a kommunizmus felépítésének nagy munkájára.”

Az SZKP központi bizottságának üdvözlése ezután felhívja az írókat, tanulmányozzák behatóan a valóságot, a marxizmus-leninizmus alkotó szellemi elszántságát alapján, amely lehetővé teszi, hogy egész bonyolultságában és teljességében megértsék az élet valódi igazságát, úgy, amint az a jelenlegi nemzetközi körülmények között egyfelől az imperialista tábor, másfelől a szocializmus és a demokrácia tábor között kibontakozó harc feltételei között kialakul, értsék meg azokat a fejlődési folyamatokat, amelyek az országban végbemennek és amelyeket a kommunista párt irányít, értsék meg a szocialista társadalom fejlődésének törvényszerűségeit és távlatait, világítsanak rá az életben jelentkező ellentmondásokra és konfliktusokra.

Az irodalom fontos és megismerhető feladata olyan szellemben nevelni az ifjúságot, a fiatal munkásokat, kolhozparasztoikat, értelmiségieket, a szovjet hadsereg harcosait, hogy szeressék a munkát, legyenek életvidámak és rettenthetetlenek. Bizzanak ügyünk győzelmében, odaadón szolgálnak a szocialista hazát és legyenek kész mindig megsemmisítően visszavágni az imperialista agresszoroknak, ha

azok megkísérik megzavarni népeink békés munkáját.

Az SZKP központi bizottságának üdvözlése a továbbiakban megemlíti azokat a hiányosságokat, amelyeknek kijavítása az elkövetkezendő idők feladata: „Irodalmunk sok tekintetben még elmarad a rohamosan fejlődő élet, a politikailag és műveltségben nagyot fejlődött olvasók igényei mögött. Az utóbbi időben kevés olyan jellegű és művészi szempontból kifejező alkotás teremtettek, amelyek lelkesítő példát nyújtanak a szocializmusnak az olvasók milliói számára.” „Az irodalomban nem tükröződik kellő módon a kapitalizmusnak, az emberek tudatában megbúvó csökevényei elleni harc. Másfelől az élettől elszakadt egyes írók erőltetett konfliktusokat keresve kontármunkákat írtak, eltorzítva, sőt olykor rágalmozóan mutatták be a szovjet társadalmat, indokolatlanul becsürelték a szovjet embereket.”

A párt felhívja az írókat, bátor, alkotó gondolatokra. Az irodalom valamennyi fajtájának és műfajának gazdagítására és továbbfejlesztésére, a művészi tökéletesség színvonalának emelésére, hogy maradéktalanul kielégíthessék a szovjet olvasók egyre növekvő szellemi igényeit. A Szovjet Írók Szövetségének továbbra is a szovjet irodalom eszmei irányítására, az írók ideológiai nevelésére és művészi tökéletességük fokozására kell a legfőbb figyelmét összpontosítania. Erélyesen kell harcolnia a szocialista realizmus elvétől való elhajlások és minden olyan kísérlet ellen, hogy irodalmunkat elválasszák a szovjet nép életétől, a kommunista párt és a szovjet állam politikájának időszaki kérdéseitől, harcolnia kell a nacionalizmusnak a kozmopolitizmusnak és a burzsoá ideológia más megnyilvánulásának visszatérő tüneteivel, valamint az olyan próbálkozások ellen, hogy irodalmunkat a nyárslopáriság, az eszmeietlenség és a dekadencia mocsarába taszítsák. A szovjet irodalom, mint a világ élenjáró irodalma, a dolgozók ügyét hivatott szolgálni, a szovjet irodalomnak a világ művészeti alkotásainak csúcsán kell állnia.

Az SZKP központi bizottsága eredményes munkát kíván a szovjet írók II. kongresszusának és kifejezésre juttatja azt a szilárd meggyőződését, hogy íróink minden erejükkel odaadón fogják szolgálni a szovjet népet, olyan műveket alkotnak, amelyek méltóak a kommunizmus építésének nagy korszakához — fejeződik be az SZKP központi bizottságának üdvözlése.

Csendháborítók

Verekedők
Részek
Jampecek

A Búza-vendéglőben és kinn az utcán, a Török-utcai vendéglő környékén, a Hungária és más szórakozó helyek körül, bizony többször előfordultak utcai verekedések, botrányok. Ezeket részeg, magukról megfélemlített emberek okozták. Felverték az utca csendjét, kötekedtek a nőkkel, férfiakkal, — kikézdtek katonákkal, sőt a rend helyreállítására odaérkező rendőrt „magának mi köze hozzá?” — szóval el akarták tuszkolni. Ezeknek a botrányt okozóknak száma eléggé elszaporodott Szegeden, és ez nyugtalanítja a város lakosságát.

Többször szóva tették már Szeged dolgozóit, hogy egy-egy ilyen verekedés alkalmával rendőrt nem találnak a közelben. Az elmúlt márfél hónapban azonban jelentős változás történt. A rendőrség a Néphadsereg tagjaival együtt ellenőrizi azokat a helyeket, ahol ilyen botrányos verekedések szoktak történni. Már őrizetbe is vettek és

megbüntettek több notórius verekedőt,

részegeskedőt. Kiss Lajos fuvarost, Fodor Dezső gyári munkást, Kántor József volt péksegédet.

Miért mernek egyesek ilyen bátran kötekedni, verekedni, sőt a rendőrről is szembeszállni. A felszabadulás előtt úton-útfélen gumibotos rendőrral találkoztunk. Ma nincs gumibot, a mi rendőrségünk nem a dolgozók megfélemlítését szolgálja. A mai rendőri így szól a büntetést érdemlő emberhez is: »Eltárs! Szép szóval akarja meggyőzni arról, hogy ne kövesse el a hibát, mert megbüntetik. A részeg, magukból kikelt emberek azonban csak azt tudják, hogy a rendőrnek nincs gumibot a kezében. A rendőrnek kerülnie kell a fegyver használatát és a rendőri is a dolgozók védelmét szolgálja. Ezért hangoz-

tatják a részek, akik sokszor bünnös úton jutnak ahhoz a pénzhez, amit elisznak, hogy ők dolgozók, nekik joguk van azt csinálni, amit akarnak.

Ebből a tévhitből, a tudatlanságból és jóadag rosszakaratból adódik, hogy úton-útfélen találkozunk az említett jelenséggel.

Mi a teendő, hogy ez a helyzet megváltozzék?

Több tennivaló van. Elsősorban a rendőrség folytassa tovább azokat az intézkedéseket, amelyeket az utóbbi időben tett. A vendéglőkben ne adjanak — mint ahogy azt rendelkezés is előírja — részeg embernek italt. Ha valaki kötekedik, a rendőrség legyen a vendéglátó dolgozóinak segítségére.

A Városi Tanács alakuló ülésén is elhangzott egy igen jó javaslat; az SZTK ne fizesse ki a részeg emberek nyomorúságának kórházi költségeit.

Fizesse a kötekedő ittas ember,

akinek saját hibájából kellett a nyomorúságát végrehajtani. A mentő, a kórházi költség és a rendőrségi büntetés a kötekedésért, a verekedésért, körülbelül 2—300 forintot tesz ki. Így majd megmondhatja magát máskor a botrányt okozó. És végül, de nem utolsósorban, az ilyen kötekedőket, verekedőket a munkahelyeiken is bírálják meg, amikor józanok. Így kezzenek felvilágosító, meggyőző szóval elősegíteni megváltozásukat.

Persze vannak magukról megfélemlített emberek is, akik később megbánják részegségük tetteit. Nemrég történt, hogy a Roosevelt-terti »Halászcserébe» egy vezető beosztásban lévő vasutas követelődött, hangoskodott ittas állapotban. Reggelig benn tartották a rendőrségen, s amikor kijózanodott, rádöbbsen cselekedetére. Megígérte, soha nem követ el ilyesmit.

A tudomány világából A szegedi tudósok kutatómunkája

A SZEGEDI Tudományegyetem és a Pedagógiai Főiskola biológiai intézeteiben a tanárképzés mellett igen komoly és jelentős kutatómunka folyik. A kutatók eredményeit a Magyar Biológiai Egyesület havonta tudományos előadói üléseken ismerteti.

A legutóbb Beretzk Péter saját megfigyelései alapján ismertette a fehértoji dankasírály fészkelését és vonulását, majd színes felvételei vetítésével ezt be is mutatta.

Ezután Szalai István, a Növény-élettan Intézet vezetője „A vegyi anyagok koncentrációjának szerepe az új burgonyagumók csírázása

szempontjából” c. előadásában rámutatott arra, hogy a nyári állatészék felhasználandó új gumók csírázási százaléka és erélye nagyban függ az alkalmazott vegyszer koncentrációjától és a kezelés időtartamától. Felhívta a figyelmet arra, ha kevés veszteséggel és jó eredménnyel akarunk dolgozni, külön-külön meg kell vizsgálni az egyes fajtákat. Sok kísérleti adat és megfigyelés alapján beszámolt arról, hogy a nálunk köztermesztésben szereplő fajták közül úgyszólván valamennyi burgonyafajta alkalmas egy évben kétszeri termesztésre. Fényképfelvételekkel, táblázatokkal és grafikonokkal szemléltette az e téren elért eredményeit. Megállapította, hogy a hazai és a külföldi tapasztalatok alapján minőségi vetőgumó előállításának egyetlen lehetséges útja: a nyáron felszedett új gumók vegyi kezeléssel való csírázásra serkentése. Kutatásának jelentősége az, hogy ezzel a módszerrel megtakarítjuk egyrészt azt az óriási veszteséget, amely a gumóknak ösztöl a következõ nyárig való tárolása során felmerül (kb. 30—50 százalék), másrészt a tárolásnak a költségeit. Ezek — ha figyelembe vesszük az Alföld déli részének vetőgumó szükségletét, ami kb. 25—30.000 kat. hold, — többszáz millió forint megtakarítást eredményeznek.

Kiss István főiskolai tanár: „A sejtorganizáció átalakulása a növényi mikroszervezetek körében” című előadásában ismertette legújabb kutatásainak eredményeit. A fali képpel és vetítéssel kísért, gazdagon szemléltetett előadásból megtudtuk, hogy a szegedi Pedagógiai Főiskola Növénytan tanszékén új eredményeket felmutató és a biológiai tudományban alapvető jelentőségű kutatómunka folyik.

AZ UTÓBBI ÉVEK folyamán Kiss professzor megállapította, hogy

A Szegedi Férii és Női Divatszabó Vállalat dolgozói

teljesítették 1954. évi termelési terüket. Hónapról-hónapra túlteljesítették előirányzatukat és azon voltak, hogy jól hozzájáruljanak a lakosság szükségleteinek kielégítéséhez.

Most már terven felül dolgoznak és az év hátralévő részében is segítik a dolgozók ruházati cikkeivel való ellátását. Készülődnek a következő év tennivalóinak végrehajtására is.

Az ilyen embereket helytelen volna megbüntetni. Eppen az ilyen esetekben van szükség arra, hogy az illető érezze a róla való gondoskodást, a véle való törődést. Érezze, hogy elítéli részegségét, de segítenek neki, hogy ne tegyen máskor ilyet.

Sok felnőtt ember megérti, ha valaki „felönt a garatra”, akkor meggonddalant cselekedetet tesz. Azonban van Szegeden néhány fiatal, suhanc és jampec,

ahiknek bizony sokszor nem ér a jó szó.

Részegeskednek, kisebb lopásokat, betöréseket követnek el. Városszeret ismert dolog, hogy pár hónappal ezelőtt betörték a Szálán-körúti OFOTÉRT üzletbe. Egy 15 éves fiatal gyerek 15 ezer forint értékű árut lopott el. Megkapta már érte a méltó büntetését és az értékek is megkerültek. A Szegedi Édeseg Bolt kirakatának »megdézsmálását», az újszegedi partfürdő kabinjainak fosztogatását, fiatalkorúak követték el. Ezeket javító-nevelő intézetbe küldik, beszélnek szüleikkel, vagy megbüntetik őket. Mindezt azonban még kevés. Ezeknek a fiataloknak a megváltoztatásában részt kell venni Szeged valamennyi dolgozójának; — szóval, vagy büntetéssel, az üzemben, az iskolában.

Szeged dolgozóit azt szeretnék, ha ezek a kisebb, a lakosságnak kellemetlen inzultások és botrányok megszűnnének. Rendőreinknek nagyon sokat kell tanulniok, hogy fel tudják ismerni, kivel hogyan kell beszélni, milyen esetbe mit kell tenniük. Az erély, a megértés, a határozottság, az éles meglátás vajjon a rendőri elvtársak erényévé, így küzdhetnek eredményesen a lakosság nyugalmaért és közbiztonságáért.

Markovits Tibor

(23)
— Hát ezt tetszett-e már olvasni?

Hamar átfutotta, s fejcsóválva adta vissza.

— Gyalázat, kérem, mondhatom szégyen-gyalázat. Hja, most ilyen a világ. Az ember jól teszi, ha még a kocsonyát is megfűjja. No, ajánlom magam, jó nyaralást kívánok.

— A direktor itt van?

— Fogalmam sincs róla. Csak a kutyafejű botomért jöttem be, bent felejtettem a multkor, tetszik tudni, mindenemet elhagyogatom.

Az ám, vettem észre, mert amit a direktor asztalán először megláttam, az a kolléga fekete szalmakalapja volt. A direktor lenyaklott fejével a divány sarkában és sötétben nézte a cipője orrát. Marius lehetett ilyen Karthago romjain. Bizonyosan az is ilyen dühösen ugrott volna fel, ha Sulla megjelent volna előtte. Csakhogy Marius nyugalmazott generális volt, a direktor pedig kedves, lágy, napszó ember.

— Ön az? (Magunk közt eddig mindig tegett.) Hallatlan bátorság kellett hozzá, hogy még ide mert jönni! Hogy mert ön a bizalmammal visszaélni?

— De bocsánatot kérek — feleltem társolyogva. — Hát olvasta direktor úr az értekezésem?

— Nem; nem is akarom olvasni. Elég volt az újságot elolvasnom. Eppen az előbb járt itt vele az egyik kolléga. Tudja, hogy tönkre tett engem, tudja, hogy fegyelmet indíthatnak ellenem?

Láttam, hogy nekem itt már semmi keresnivalóm nincs. Otthagytam Marius cipője orra és a fekete szalmakalap társaságában, de őszintén szólva egy cseppet sem sajnáltam. Nagyon fájt, hogy nem olvasta a dolgozatomat.

Szügyembe vágott fejfel kóborogtam az utcán. Nem mehetek haza Diához elégtétel nélkül. Dehát hol kapom ezt meg? Utamba esett az a lönyvkereskedés, ahol a gyerekekkel a rajzeszközöket szoktam vétetni, s ahol engem mindig igen szívesen fogadtak, tekintettel arra, hogy nekem nem volt rajzeszközökkel felszerelendő fiam. Kértem egy cím- és lakjegyzéket, s míg a személyzet össze-összeszűgött a hátam mögött, kikerestem Morognám barátom lakását. En ma »megverek va-

Hannibál föltámasztása

Móra Ferenc regénye

mindenkiben csalódnom kellett. Kitárt karral jött elébem, s mindjárt betömte a számát egy trabuco especial-lal. (Persze monogramos tárcából.)

— Nahát, ez igazán kedves tőled, hogy végre felkerestél pajtás. Csak nem amiatt a bolond interpelláció miatt jöttél? Ugyan, hagyj fenébe, szóra se érdemes, ingyen reklámot csináltam neked, he-he-he! Őszintén szólva, én nem is olvastam azt az... ízt... milyen csata is? No, mind-egy, én készen kaptam az egész interpellációt és szó sincs róla, nekem nagyon jól jött, nézd, már üdvözlő sorokat is kaptam a kerületből. Bungyósi kalapos... nagyszerű, mi?... Hiszen emlékszel rá, tudod, az a nagy marha ember! Szép lánya van, barátom! Hű, de kutyá szép lány és nagyvérű! No, aki azt elveszi... De mit is akarok mondani? Ja, igen, eszem ágában se volt neked kellemetlenséget szerezni, de tudod, barátom, ez a politika. Ugye, hiszen együtt tanultuk. Julius Caesar politikából a saját fiát is leszúrta? Mi? Dehát minden csuda három napig tart, öregem, aztán a varjú se károg rólad többet. Hát egy kicsit megijedtél, mi? Ha akarod, szólok a miniszternek, hogy ne számárkodjanak, de légy nyugodt, kánikula van most, a kutyá se törődik ezekkel a dolgokkal... Szoktál-e a Dunára járni? Te, öreg, gyere főlegyszer a parlamentbe, onnan lelátni a fürdőbe, a kel-lős közepébe... vagy te most is olyan szégyenlős vagy még? Nana, kópé: szentéletű vasfizek, csak a füle kormos! Te, ma püspökkel vacsorázom együtt, azzal a hónod alá nyúlathatok, ha kell! És én is boldog leszek, ha rendelkezéssedre állhatok, akármelyik vállalatomnál abban a percben elhelyezlek, amikor kívánod. Kivitelí üzlet, sajtygár, sertéshízaló, temetkezési vállalat, cirokfenyész, hősök albuma, van itt minden, amit akarsz. Becsület szavamra! Parancsolj még egy szivart az útra, ha ízlik ez a vacak. Sajnálom, hogy most nem tudok jobbal szolgálni, de az este elszívták a vendégeim a havannáimat, fene beléjük. No, Pál (Folytatjuk)

Ma tartják a földművelőszövetkezetek megyei küldöttgyűlését

Csongrád megye földművelőszövetkezetei ma délelőtt fél 9 órai kezdettel Hódmezővásárhelyen megyei küldöttgyűlést tartanak. A városi tanács közgyűlése termében megtartandó gyűlésen tárgyalják meg a földművelőszövetkezetek előtt álló feladatokat, majd megválasztják a megyei választmányi és a felügyelő bizottság tagjait.